

hen ikke råd til, og der skal sættes aktivt ind på det felt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole Sohn som ordfører for forespørgerne.

Ole Sohn (SF):

Vi har haft en meget lang debat om beskæftigelse og økonomi i dag. Jeg synes sådan set, det har været en meget interessant debat, og jeg skulle kende Folketinget meget dårligt, hvis det ikke vil være en debat, vi får anledning til at diskutere på høringen, som Finansudvalget og Det Politisk-Økonomiske Udvalg holder her i begyndelsen af juni. Hen over sommeren vil vi sikkert også få debatten, og jeg vil også undre mig meget, hvis vi ikke får den igen, når vi kommer frem til finanslovforhandlingerne.

Det er klart, at der er en meget klar deling med hensyn til den måde, Folketinget opfatter både den økonomiske politik og de muligheder, der foreligger, på, og det er selvfølgelig også fair nok, at der er forskellige holdninger. Vi har en liberalistisk regering, så skal der selvfølgelig også føres en liberalistisk politik, og det betyder selvfølgelig, at de partier, som har en lidt anden opfattelse, fordi de mener, at også samfundet har en forpligtelse til at regulere udviklingen, må konstatere, at det er der ikke flertal for.

En af de ting, der har undret mig meget, er den debat, der har været om beskæftigelsesdelen. Hvad kan det offentlige gøre? Kan man gøre noget? Bør man gøre noget? Det undrer mig, at man ikke kan diskutere det i Folketinget på en pragmatisk måde, og jeg kan ikke forstå, regeringen ikke kan se, at det er nødvendigt, når vi nu er i en situation, hvor der er stigende ledighed. Så kan vi diskutere, om den er konjunkturbestemt – alt er vel konjunkturbestemt, men hvor lang tid vil konjunkturerne være dårlige, og vil de blive forværret i månederne og årene, der kommer, eller det modsatte? Men uanset det er vi altså i en situation, hvor alle partier mere eller mindre højlydt erkender, at der er nogle uløste opgaver, som skal løses, nogle uløste opgaver.

Der er sat noget boligbyggeri i gang, og der bliver sat noget i gang i løbet af året. Alle ved og erkender, at det ikke er tilstrækkeligt, jamen kunne man så ikke fremrykke noget af det? Alle ved, alle erkender, at der er behov for renovering af nogle offentlige bygninger, skoler ikke

mindst, jamen hvorfor kan man så ikke sætte nogle af de ting i gang? Det er jo ikke noget, som binder arbejdskraft for tid og evighed, det er jo ikke noget, der forhindrer, at arbejdskraften kan kanaliseres over i den private sektor, hvis der kommer gang i det private byggeri.

Kl. 17.30

Det er den form for pragmatiske initiativer, som kan være med til at løse nogle fundamentale opgaver i samfundet, som *skal* løses, og samtidig lette mulighederne for de folk, der bliver ramt af ledighed, og derfor forstår jeg simpelt hen ikke, at man ikke ud fra ganske almindelig pragmatisme kan sætte sig rundt om et bord og sige: Der er nogle ting her, som skal løses – frem for at sige: Jamen skal der bruges x antal millioner eller milliarder.

Det er nogle opgaver, som burde kunne forene Folketinget, så man sagde: Her er der nogle muligheder. Men den stemning, den situation, er ikke til stede i Folketinget. Vi må bare konstatere, at når det drejer sig om beskæftigelsesinitiativer, og når det drejer sig om økonomi, er Folketinget desværre – jeg ved ikke, om man kan sige desværre, men jeg kan i hvert fald konstatere, at så er Folketinget delt lige midt igennem. Det betyder selvfølgelig også, og det synes jeg til gengæld er positivt, at vi både i dag og i tiden, der kommer, vil få rig anledning til at få en lang række holdningsprægede og ideologiske debatter, og det tror jeg i og for sig også er sundt for den demokratiske udvikling. På trods af, at mange mener, det nærmest er ét fedt det hele, tror jeg faktisk, at vælgerne også kan se, at der er forskel på, hvilken politisk ledelse landet har.

Hermed sluttede forhandlingen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Som tidligere meddelt vil afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse blive foretaget tirsdag den 13. maj 2003.

Da udenrigsministeren ikke er nået frem, skal jeg her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 17.40.

Mødet udsat kl. 17.32

Mødet genoptaget kl. 17.40